

A nő kerek

Magyar Narancs,
2006. július 6.

A Magyar Narancs július 6-i számában a foci-vb és a prostitúció összefüggéséről megjelent cikk szerint a férfiak heréjében termelődő és a szurkolók testében a futballmeccsek sorsdöntő pillanataiban felszökő tesztoszteron következtében „nemcsak az agresszív hajlamok nőnek, de nő a nő utáni vágy is”. A prostituált személyek szempontjából igencsak aggasztó az agresszivitás és a férfi-szexualitás illetően kapcsolódása. Csak ha kizárólag a prostitútorok (prostituáltakat kihasználó személyek, a gyakorlatban szinte kizárólag férfiak) szemszögéből nézzük a kérdést, tűnhet mégis természetesnek és (férfi)jogosnak, hogy „a robbanás-szerű igények kielégítésére akár 30-40 ezer prostituált Németországba csempészésére is számítani lehet” és hogy „a prostituáltak nem elhanyagolható százaléka a stricik által fogva tartva tartózkodik az országban”.

A cikk a „Frankfurti Egyetem egyik professzorának intő szavait [...] idézi: ha nem lenne prostitúció, az erőszak

máshol törne a felszínre, vagyis a társadalomnak a lehető legnagyobb mértékben szüksége van erre a szelre.” A professzor szerint tehát erőszak tör felszínre a prostitúcióban, csak hogy számára rendjén való, sőt kimondottan kívánatos, hogy ez a prostituált nőkön történjék és ne máshol. Emberi jogi szervezetek már régen állítják, hogy a prostitúció a nők elleni erőszak egyik megnyilvánulása. Éppen ezért vélik tarthatatlannak azt az álláspontot, miszerint az „erőszak-levezetési” igény feljogosítana férfiakat arra, hogy más személyeket (a gyakorlatban szinte kizárólag nőket) használjanak annak kielégítésére, ahelyett, hogy (egy szó szerint veendő metaforával élve) önközükbe vennék azt. Hogy az állam bevállalja a strici szerepét és legalizálja az intézményesített prostitúciót, csak ott tűnhet pozitívnak, ahol emberi jogok helyett férfiigények érvényesülnek. Ma már sokat lehet tudni a legalizációs modellek gyakorlati kudarcáról és a prostituált nők helyzetére gyakorolt valódi hatásáról (lásd www.prostitutionresearch.com, www.catwinternational.org).

A cikk hozzáállása nemcsak női, tehát emberi jogilag „gázos”, hanem

tudományosnak beállított állításai is enyhén szólva kétségesek. Például egy viszonylag új kutatás szerint az egy adott felmérésben magas tesztoszteronszintet felmutató férfiaknál nem azért lehet találni bőségesen agresszív elemeket, mert a tesztoszteron magas szintje váltja ki az agressziót, hanem mert az elhúzó és ismétlődő agresszív viselkedés fokozza a tesztoszteron kiválasztódását a szervezetben, férfiaknál és nőknél egyaránt. De még ha a futball valóban fel is emelné a tesztoszteront és ezzel az agresszivitást, miért adna ez jogot a férfiaknak arra, hogy ezt bárkin is kiéljék? A frankfurti professzor állításáról is többször kiderült már, hogy éppen fordítva áll a dolog. Például a dán rendőrség szexuális bűntényeket vizsgáló részlege már évtizedekkel ezelőtt rámutatott, hogy a pornográfia-ban üzleti okokból egyre eszkalálódó erőszakos cselekedetek néhány hónapon belül megjelennek a nőkön, közülük is időrendben először a prostituáltakon elkövetett bűnesetekben.

A cikk igazi tabuja azonban maga az egész téma alapköve, a férfiak úgynevezett igénye. Az ETC nevű svéd folyóirat nem egy cikket, hanem különszámot szentelt a vb és a prostitúció

összefüggésének. A különszám tartalmából egy 20 oldalas angol és német nyelvű összefoglaló is készült, amelyet a lap az olvasók és egyéb adakozók anyagi hozzájárulásával 20 000 példányban nyomtatott ki, és többek között a svéd szurkolók segítségével terjesztett a Németországba sereglő futballrajongók között (http://etc.se/file_download/g). Az „Élvezd a játékot, de ne legyél disznó!” című, „Legyen tilos a prostitúció!” alcímű kiadvány egyik cikkében maga a lap alapítója és főszerkesztője szegezi kimondottan a férfi olvasóknak a kérdést: „De miért, tényleg miért járnak férfiak prostituáltakhoz?” Minden magára adó férfi figyelmébe ajánlom az írást, amely így ír a férfiak „üríteni a tárat bárkibe, aki éppen kéznél van” felfogású szexualitásáról: „Erről a felfogásról szól a pornográfia, a prostitúció és a szexizmus. Ez az abszurd szemlélet valami automatikus, mechanikus dolognak tekint a szexet, amelyben semmi sem gáthat meg. Az erről szóló vita néha annyira beteggé válik, hogy már jogként beszél róla. Jogként arra, hogy ürítsd a tárat bárkibe, aki éppen kéznél van.”

Szil Péter és
Kuszting Gábor